

Lars Korvald til minne

Taler

Dagfinn Høybråten

Dato

12 juli 2006

Sted

Bragerne kirke, Drammen

1 Lars Korvald var et tuntre i det politiske landskap. Med tuntreets karakter som samlingsmerke, kilde til identitet, stødige vern og trygge ly. Med sine 170 cm raget han ikke i landskapet rent fysisk. Men som menneske, politiker og leder var han ruvende.

5

Som tuntreet var han solid forankret med dype røtter. I hjemmet og hjembygda Mjøndalen. Han siterte ofte sin sambygding Herman Wildenwey: "Ute fra verden vide, kaller en sang meg hjem; Hjembygdens bakker blide, Herren velsigne dem!" Han hadde røtter i landbruket og i organisasjonslivet; og tjente så vel 4H og indremisjonen før han kom inn i politikken. Men først og fremst hadde han sine røtter i kristen tro og tanke. I boka "Det beste jeg vet å gi videre" sier han: "Men det er ett rotfeste som er det aller viktigste, nemlig at jeg som menneske er skapt i Guds bilde og gjenstand for Guds grensesprengende kjærlighet i Kristus Jesus. Dette gir meg en identitet og et rotfeste som jeg knapt anerkjenner rekkevidden av, så verdifullt for både for dette livet og for det neste. Jeg unner alle å få oppleve å ha røttene festet her."

Med denne identitet og dette rotfeste så Korvald på politikken som et kall. Hans vei inn i de store politiske oppdrag han påtok seg var ikke preget av ambisjoner på egne vegne, men av ydmykhet, pliktfølelse og kallstanke. Han kom inn på Stortinget som en moden mann. To ganger sa han nei til å stille til Stortinget. Men så kom et ja som er typisk for Korvald: "Det får gå som Gud og vennene vil". Det skulle bli starten på et engasjement for land, folk og parti som varte livet ut. Han forteller at da han sent på natten kom hjem til sin kjære Ruth etter intense regjeringsforhandlinger, spurte hun: - Nå, hvordan gikk det? - Det gikk ikke godt, Ruth. Jeg blir statsminister. - Så får det i Guds navn stå til, svarte hun.

Episoden sier det meste om en tjenerholdning til politikken som ble et forbilde

for mange. Men den vitner også om hvordan Lars sto sammen med sin elskede og elskelige Ruth gjennom et langt politisk liv. Også det er et lysende eksempel.

35 Tuntreet hentet lys og næring i velprøvde solide verdier. Han var opptatt av at samfunnet ikke kunne nyte godt av disse verdienes gode frukter uten kontakt med verdienes røtter. Avskårne blomster holder seg ikke så lenge, bemerket han tørt. Politisk bidro Korvald til en bredere samling om disse verdiene enn før og dermed til KrFs gjennomslag som folkeparti. Han ble raskt partiets parlamentariske leder og senere partiformann i to omganger. Og han vant seg en 40 stor tilhengerskare i alle leire over hele landet. Vennene, kalte ham dem. Han vant deres hjerter. Ikke minst som inspirator og folketaler. Fikk han tak i kanten av en talerstol utløstes en kraft og talegaver som satte sine spor. Det er mange som i dag minnes ham med glede og takk. Jeg står her på vegne av alle tillitsvalgte og folkevalgte som tjente sammen med ham. På vegne også av KrF-lag i Nedre Eiker og Buskerud til Råde og Østfold der han hadde en spesiell 45 tilknytning. Og som talsmann for alle støttespillere i KrF-familien som så til Korvald med stor glede og beundring. Da jeg besøkte ham på 90-årsdagen i april hadde han følgende hilsen til denne familien: Det vil vokse fram en kjærlighet i kraft av det gode arbeid dere gjør!

50 Korvald tvilte seg ofte fram til standpunkter i vanskelige saker. Men når han hadde bestemt seg, var det få som var i tvil om hva han mente. Hans råd var gode, men han dyttet de ikke på deg. Korvalds nøkterne klokskap gjorde ham til en respektert kollega og en høyt aktet regjeringssjef. Hans regjering bidro særlig 55 på tre viktige områder: Den ga landet et ryddig forhold til Europa etter folkeavstemningen. Den demonstrerte sentrum som politisk alternativ og regjeringsalternativ. Og gjennom sitt viktigste politiske dokument; Langtidsprogrammet staket den ut en visjonær kurs for en langsiktig og ansvarlig miljø- og ressursforvaltning. KrF var og er stolte av sin første 60 statsminister. Han var en stor leder. Det ser vi ikke minst fordi mange fulgte etter ham.

Korvald var tuntreet som gjorde plass for andre. Han skapte rom for underskogen. KrFs andre statsminister var en av dem. Kjell Magne Bondevik har 65 bedt meg hilse og si at Lars Korvald for ham var både politisk læremester og forbilde som menneske og kristen. Han vil si mer om dette under minnesamværet senere i dag.

70 Personlig fikk jeg utfordringen om å bli Korvalds taleskriver og sekretær i en
alder av 20 år. Gjennom årene tett på Korvald tror jeg at jeg så noe av det som
skiller en statsmann fra en hvilken som helst annen politiker; ikke hvilke
posisjoner du har eller har hatt. Men hva du har båret med deg inn i de oppdrag
du har påtatt deg: Hos Korvald så jeg integritet. Tuntreet hadde hel ved. Hans
75 tro var ikke en merkelapp, den var veien han gikk. Jeg så tjenersinnet som holdt
seg selv og sitt eget tilbake for fellesskapet. Jeg så kombinasjonen av den
jordnære som ser og bryr seg om den enkelte og den visjonære som drømmer
større enn de fleste. Derfor ble han et tuntre og en statsmann. For meg ble han
en først og fremst enn venn som jeg var veldig, veldig glad i.

80

Tuntreet har gitt oss rike frukter. Vi som fikk komme tett på ham og lærte ham
å kjenne fikk del i en rikdom som vi vil bære med oss. Det er en arv og et
eksempel som vi vil la oss inspirere av og forvalte også etter at Lars Korvald har
gått bort.

85

I takknemlighet og glede lyser vi fred over dette gode minnet.

Kilde

www.krf.no

90

Emner

Minnetale

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/lars-korvald-til-minne>

95

100

105